

சிந்தனையின் சிறப்பு

சு. இராஜேஸ்வரி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், விஷன் பார் விஷ்டம், ஆழியார்

முனைவர் ச. பிரசாத்

ஆய்வு நெறியாளர்
வேதாத்திரி மகரிஷி ஆன்மீக மற்றும் உள்நூலார்வு கல்வி நிலையம்
ஆழியாறு

மலர்: 4

இதழ்: 1

மாதம்: ஜூலை

வருடம்: 2019

ISSN: 2454-3993

முன்னுரை

அறிவின் நுட்பத்தால் கைத்திறனைக் கொண்டு இயற்கை வளத்தை உருமாற்றியும், அழகு படுத்தியும் வாழ்வின் வளமாக உள்ளத்திற்கு உவப்பும், தொழிலும் சிறப்பும் வாழ்விற்கு மேன்மையும் அளிக்கத்தக்க வகையில் மாற்றம் செய்கின்ற செயலைத்தான் “கலை” என்று கூறுகிறோம். மனித வாழ்வே கலைதான், கலை வளர்ந்த அளவுக்கு மனிதனுடைய பண்பாடு வளர வேண்டும், ஆனால் அவ்வாறு இருக்கவில்லை. அதனால் உலக மக்கள் வாழ்வில் துன்பங்கள் பெருகின்றன. தற்காலத்தில் திரைப்படக்கலை மனித வாழ்வில் பெரிய அளவில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறது, பண்பாட்டின் உயர்வுக்கு திரைபடக் கலையைச் சிறந்த முறையில் மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியம். சில கட்டுப்பாடுகளைப் புகுத்தி மனித சமுதாயத்தை உயர்த்தக் கூடிய அளவில் திரைப்படங்களை தயாரிக்க வேண்டியது இன்றியமையாத தேவை.

மனிதகுலம் ஆதிகால மனித வாழ்க்கையில் இருந்து வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. காலம், இடம், அறிவின் வளர்ச்சி, தேவையுணர்வு இவற்றுக்கேற்ப தனிமனிதனிடம் தோன்றிய செயல்களும் கருத்துக்களும் இன்றுவரை தொடர்ந்து வருகின்றன. அவ்வாறு தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கைமுறையே பண்பாடாக மலர்ந்தது. “பண்பாடு” என்பது மனித இன வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைக் குறிக்கின்ற ஒரு சொல். பண்படுத்தல் என்பது வினைச் சொல் பண்பாடு என்பது பெயர்ச் சொல் பண்பாடு என்பதை ஆழ்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து அறிந்து கொள்ள வேண்டியது, வாழ்ந்து வருகின்ற மனிதகுலத்தில் சிந்தனையாற்றல் மிகுந்தவர்களின் கடமை.

முற்கால அனுபவம், தற்காலச் சூழ்நிலை, எதிர்கால விளைவு இம்மூன்றையும் ஒத்து நோக்கி ஆராய்ந்து எந்தச் செயலையும் துன்பம் வராத அளவோடும் முறையோடும் ஆற்றி மகிழ்வது பழக்கத்தில் வந்ததேயானால் அதுவே பண்பாடு ஆகும். பண்பு என்றால் நேர்மையாக வாழ்வதற்குரிய செயல்களைப் பழக்கத்தில் கொண்டு வருவது ஆகும். எண்ணத்திற்கும் செயலுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கும் வகையில் வாழ்க்கையை வாழத்தெரிந்து கொள்வதும், வாழப்பழகிக் கொள்வதும் உயர்ந்த பண்பாடு ஆகும். பண்பாடு என்பது உட்புற வாழ்க்கை நெறி.

இயற்கை - விளக்கம்

எல்லாவற்றையும் தன்னுள் இயல்பாகக் கொண்டதே “இயற்கை” என்பதாகும். இயற்கை என்ற ஒன்றிலிருந்து எந்த ஒரு பொருளோ, செயலோ அதற்கு அப்பாற்பட்டது என்று கருத முடியாது, அவ்வாறு எல்லாவற்றையும் அடக்கம் பெற்ற ஓர் உயரிய பொருள் கொண்டது “இயற்கை” என்ற சொல் ஆகும்.

“இயற்கை அமைப்பே விதியாகும்
அதை அறிந்த அறிவே மதியாகும்”

இயற்கையை இறைநிலை என்றும் தெய்வம் என்றும் நாம் வழங்கி வருகிறோம். இயற்கைக்கு உட்பட்டே மனிதன் வாழ்ந்து வருகிறான். இயற்கையிலிருந்து மனிதனை பிரிக்க முடியாது. மனித ஆற்றலுக்கு உட்படாத இயற்கையின் ஆற்றல் அளப்பரியது. இயற்கையினை உணர்ந்து போற்றி வாழ்தலே சிறப்புடையதாக அமையும்.

விதியும் மதியும்

விதியும் மதியும் செயல்படும் விதத்தை அறிந்து கொள்பவரே விதியை எப்போதும் வெற்றிக் கொள்வர். அதற்கு

மனவளக்கலை யோகாவைப் பயின்று விதி - மதி பற்றி விளங்கி வாழலாம். விதி என்ற இறையாற்றலே மறுமுனையில் மதியாகச் செயல்படுகிறது. மதியின் துணைகொண்டு விதியின் வலுவறிந்து வாழ்வதே சிறப்புடையதாகும். விதியை மதியால் வெல்லலாம் என்று கூறுவது ஒரு வகையில் உண்மைதான் என்றாலும் எல்லா நேரங்களிலும், எல்லா இடங்களிலும் விதியை வெற்றிக் கொள்ள முடியாது. விதி என்னும் இறைநிலையோடு மனதை இணைத்தவருக்கு மன அலைச்சமூல் வேகம் குறையும். இங்கு இறைநிலையின் ஆற்றல்களமாக நிற்கிறார். இங்கு தன்முனைப்பு கரைந்து தன் மனவலிமையை உணர்ந்து கொள்கிறார்.

சிந்தனை, செயல் விளைவுத்தத்துவம் விளக்கம்

எந்தச் செயல் செய்தாலும் அதற்கு தக்க விளைவு உண்டாகிறது என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்க்கை அனுபவமாக இருக்கிறது. செயல் செய்வது மனிதன் விளைவாக வருவது இறைநிலை “கடமையை செய் விளைவை எதிர்பார்க்காதே” விளைவு உன்னுடையது அல்ல என்கிறது கீதை.

சிறிய தவறுக்குப் பெரிய அளவில் துன்பம் தரத்தக்க விளைவு வரலாம். பெரிய தவறுக்கு துன்பம் வராது காலம் கடந்துக்கொண்டே போகலாம், முன்னர் செய்த பெரும் அளவு தீமை தரும் செயல்களுக்கான விளைவுக்கெல்லாம் தேங்கியிருந்து இந்த சிறு தவறுக்கான விளைவு வெளிப்படும்போது அனைத்தும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வரலாம். அப்போது இந்த சிறிய தவறுக்கு இவ்வளவு பெரிய துன்பமா? என்று கூறுபவரும் உண்டு.

வேதாத்திரி மகிரிஷி, அவர்கள் செயல் விளைவுத் தத்துவத்தில் செயலுக்கு விளைவு

உடனடியாக வரலாம். ஒரு நாளில் வரலாம். ஒரு மாதம் கழித்து வரலாம், ஒரு வருடத்திற்குப் பின்னர் வரலாம். அடுத்த தலை முறைக்கும் வரலாம், ஆனால் விளைவு என்பது நிச்சயம் எனக் கூறுகிறார்.

ஒருவர் செய்த செயலுக்கு விளைவு அவரது வாழ்நாளிலேயே வெளிப்படாதிருக்கலாம். ஆனால் அது இருப்பாக இருந்து மகனுக்கோ அல்லது பேரனுக்கோ வரலாம். விளைவை மகனோ பேரனோ அனுபவிக்கலாம், ஆனால் மகனோ பேரனோ செயல் செய்யவில்லை. இருந்த போதிலும் விளைவு அனுபவிக்கிறார்கள் என்றால் அச்செயலுக்கான விளைவு வெளிப்படுவதற்கான காலநீளம் அதிகமாகியுள்ளது என்பதே பொருள். ஒரு செயலுக்கான பதிவு தொடர்ந்து இருக்குமேயானால் ஏழாவது தலைமுறையில் கூட அதற்கு விளைவு வரும்.

செய்யும் ஒவ்வொரு செயலிலும் ஒரு விளைவு ஏற்படுகிறது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. செயலின் நோக்கம், செய்பவன் திறமை, செயல்புரியும் இடம், காலம், இவற்றிற்கேற்ப செயல் விளைவு துன்பமாகவோ, இன்பமாகவோ அமைந்து விடுகிறது. செயல்புரிபவன் மனிதன். செயல்களின் விளைவாக வெளிப்படுவதே இறைநிலை ஆகும். இறையாற்றலே செயல்களிலே விளைவாக வந்துக்கொண்டிருக்கிறது. உலகில் பிறந்து வாழும் அனைத்து மக்களுக்கும் அவர்கள் தக்க வயதடையும் போது மனவளக்கலை யோகமுறைகள் இன்றியமையாத வாழ்க்கைக் கல்வியாகும். வேதாத்திரி மகிரிஷி அவர்கள் இதை ஒரு வாழ்க்கைக் கலையாகச் சமுதாயத்திற்கு வடிவமைத்து இருப்பது இம்மானுட உலகத்திற்கு சிறப்பு சேர்க்கும் செயல் ஆகும். இக்கல்வி உடல்நலம், மனவளம், சமூக நலம்,

அரசியல், பொருளாதாரம், விஞ்ஞானம் ஆகிய அனைத்துத் துறைகளிலும் ஊடுருவி அவற்றைச் சிறப்பிக்க வல்லது. மனம், உயிர், மெய்ப்பொருள், ஆகிய மூன்று மறைபொருட்களும் மக்கள் எல்லோருக்கும் உள்ளத்திற்கும், மனதுக்கும் இனிமையும், அறிவுக்கு நிறைவும் அளிக்கவல்லதாகும்.

கல்விதுறையில் ஆற்ற வேண்டிய கடமை

போருக்காகச், செலவிடும் பொருள் மனித முயற்சி இவற்றில் நான்கில் ஒரு பங்குக் கல்விக்காக செலவிட்டாலே சில ஆண்டு காலத்திற்குள் உலகம் அமைதி பெறும், எல்லாவிதமான கல்விகளும் முழுப்பயன் விளைக்கச் செய்யும். ஆன்மிக கல்விக்கு வித்திடுவதே கல்வித்துறை அறிஞர்களின் கடமையாகும் இவற்றின் மதிப்புணர்ந்து தமது கடமைகளை ஆற்றி மனநிறைவு பெற வேண்டும்.

மனதின் சிறப்பு

மனித மனமோ எப்போதும் இறைநிலையை உணர்ந்து அதோடு இணைந்திருக்கும் காலம், தூரம், பருமன் வேகம் என்ற அதோடு மனதுக்கு ஒரு வியத்தகு இயல்பும் உண்டு. எந்தப் பொருளை நினைத்தலும் அந்தப் பொருளைப் போலவே வடிவமும், குணமும் தன் மாற்றமாகப் பெறவல்லது. இறையாற்றலின் விளைவுகளில் சிறு பகுதியான மனம் தனிச்சிறப்பும் மதிப்பும் கொண்டது. இறையாற்றலின் தன்மாற்றம், இயல்புக்கம், கூர்தலறம் எனும் மூன்று சிறப்புகளையும் இன்பம், துன்பம், அமைதி, பேரின்பம் என்ற நான்கு நிலைகளால் உணர்ந்து இரசிக்கவல்லது, இறையாற்றலை வாழ்வின் வளமாக மாற்றி அனுபவிக்கும் வல்லமையும் மனதிற்கு உண்டு. இத்தகைய சிறப்புகள் வாய்ந்த மனம் இறையாற்றல் எனும் இயற்கையின் தன்மைகளை, சிறப்புகளை அறியாமலோ அலட்சியப்படுத்தியோ,

உணர்ச்சி வயத்தால் தன்முனைப்பு கொண்டோ அளவு மீறியும் முறை மாறியும் செயல்புரியும் போது அச்செயலுக்கு ஏற்ப துன்பங்கள் ஏற்படும்.

மனிதன் செய்யும் செயல்கள், எண்ணங்கள் தரம் தன்மைக் கொப்ப முறையாக உருவெடுத்து, முனைந்து உந்தி உந்தி செயலிலே விளைவு துல்லியமாக உரியவருக்கு வரும். இது இறைநீதி என்று வழங்கப்படுகிறது. இது சிறிதளவு கூடத்தவறாமலும் பிழையில்லாமலும் நடைபெறுவதாகும். செயல்விளைவு (Cause and Effect) என்ற இயற்கை நியதி சிறிதுகூட மாறவேமாறாது. அந்தக்கணக்குப் பிசகவே பிசகாது. துல்லியமாகக் கணக்குத் தவறாது, எந்த வித்திலும், பிசகாதது எதுவோ செயலிலும் இறைநிலையின் தன்மைகளெல்லாம் மறை பொருளாக இருப்பாக உள்ளன. எவரும் இறைநிலையைத் தவிர்த்து, அதற்குத் தெரியாமல் எதையும் செய்ய முடியாது.

இறைநீதி

எந்தச் செயலானாலும் அதற்கொரு விளைவு உண்டு. தவறு இன்றித் தக்கபடி இறையாற்றலால் வழங்கப்படும் நீதி என்பதே இதற்குப் பொருள் “செயல் விளைவு நீதி” என்பது தத்துவ மொழியில் “கூர்தலறம்” எனப்படுகிறது. இறையே “இயற்கைச் சட்டம்” என்கிறோம். தவறு இன்றி, தக்கபடி இறைநிலையால் வழங்கப்படும் நீதி என்பதே இதன் பொருள். கூர்தலறம் என்பது செயல் அல்லது இயக்கத்திற்கேற்ற விளைவு எனும் இறைநீதி. கூர்தலறம் என்பது தன்மாற்ற நியதியில் விண் முதல் மனித மனம் வரை தொடர்ந்து வருகிறது.

முடிவுரை

பிறரின் குறைகளில் நாட்டம் கொண்டு எப்போதும் புறம் கூறிக் கொண்டே இருப்பவன் தனது குறைகளைத்தான் வளர விடுகிறான். பிறரிடம் குறைகள் கண்டுபிடிப்பது வெகு சுலபம். ஆனால் தன்

குற்றத்தைத் தானே அறிவதுதான் வெகு சிரமம் - புத்தர்.

ஏதேனும் ஒரு குறைபாட்டைக் கற்பித்துக் கொண்டு துன்பப்படுவதை விட்டுவிட வேண்டும். அறிவின் விழிப்போடு நிலைமையுணர்ந்து இடத்திற்கு தக்கவாறு தன்னை மாற்றிக்கொண்டு பிறரோடு ஒத்து வாழும் நிலையே இணக்கத்தன்மை ஆகும்.

மக்களின் செயல்களுக்கான விளைவே இயற்கைச் சீற்றங்கள். அமைதியாக வாழவேண்டும் என்ற எண்ணமின்றி அமைதி கிட்டாது. செயல் விளைவு நீதி உணர்ந்து செயல் அற்றினால் மனிதன் தமது கர்மப்பதிவுகளை மாற்றிக் கொள்வார்.

செயல் விளைவு நீதி உணராததே உலகத்துன்பங்களுக்கு காரணம். எந்தப் பொருளினும் இறைநிலையைக் காணக் கூடிய அறிவு, செயல் விளைவு நீதி உணர்ந்த தெளிவே துன்பங்களுக்கு விடிவாகும், அதை உணர்ந்துக்கொள்வதற்கு மனிதனது அறிவு கூர்மை பெற வேண்டும். விளைவறிந்து செயலாற்றும் தன்மை வேண்டும். விளைவறிந்து செயல் செய்தால் வாழ்வில் வெற்றியும் அமைதியும் இன்பமும் கிட்டும்.

செயலுக்குத் தக்க விளைவு என்பது இயற்கை நியதி, இந்த இயற்கை நியதியை மதிக்கும் இறையுணர்வையும் மனித சமுதாயத்தையும் காக்கும் அறநெறியும் ஒன்றிணைந்த உயர்ந்த நோக்கத்தோடும் திறமையோடும் அளவுமுறை பிறழாத விளைவிறிந்த விழிப்பில் செயலாற்றும் இன்பம் துய்க்கும் வாழ்க்கை நெறியே “கர்மயோகம்” ஆகும். “கர்மம் என்றால் செயல். யோகம் என்றால் அறவாழ்வு”.

தற்காலத்திலோ, பிற்காலத்திலோ, அறிவிற்கோ, உடல் உணர்ச்சிக்கோ துன்பம்

விளையாத அளவோடு முறையோடு ஆற்றும் செயல்நெறியே ஒழுக்கம்.

ஞானம் என்பது சிறப்பாக வாழ்வதற்கே ஆகும். ஞானத்தோடு அமையப்பெறும் வாழ்வுதான் அறம் காத்து வாழ்வின் அமைதியைக் காக்கும். இயற்கையின் இயல்பறிந்து, பழிச்செயல் களைந்து செயல்களாற்றி அறிவில் முழுமை பெறும் வாழ்க்கை நெறி. ஆகவே சிந்திக்கும் ஆற்றல் பெற்ற அனைவரும் ஞானப்பேறு பெறுதல் வேண்டும். அவ்வழி நின்று வாழ்தல் வேண்டும். மற்றவர்கள் ஞானம் பெற்றவர் வாழ்வின் வழிகண்டு பின்பற்றி ஒழுகி வாழ வேண்டும். அப்போதுதான் துன்பங்களை யொழித்து இன்பமாய் வாழ இயலும்.

நாம் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் கருமையத்தில் பதிவாகிறது. கருமையம் அமைந்துள்ள இடம் மூலாதாரம் எனப்படுகிறது. கருமையம் என்பது காந்த அலைத்திணிவு. மரணத்திற்குப்பின்

உடல் மட்டும் தான் அழிந்து வருகிறது. ஆனால் காந்த ஆற்றலின் திணிவு அழிந்து போவதும் இல்லை, கலைந்து போவதும் இல்லை உடல் முழுவதும் சுழன்றோடிக் கொண்டிருக்கின்ற ஜீவகாந்த அலைகள் ஜம்புலன்கள் வழியாகவும் மூளையின் வழியாகவும் இயங்குகின்ற மனமாகச் செயல்படுகிறது.

துணை நூல் பட்டியல்

1. வேதாத்திரிமகரிஷி, சமூக சிக்கல்களுக்கான ஆய்வுத்தீர்வுகள், வேதாத்திரிபதிப்பகம் ஈரோடு 1998.
2. வேதாத்திரிமகரிஷி, மனவளக்கலை பாகம் 1, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு 1983.
3. வேதாத்திரிமகரிஷி, மனவளக்கலை பாகம் 2, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு 1983.
4. வேதாத்திரிமகரிஷி, மனவளக்கலை பாகம் 3, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு 1983.